

بررسی رقابت غیر منصفانه در حقوق موضوعه ایران با تطبیق به فقه امامیه و کنوانسیون پاریس

حمید صمدی فرد^۱

دکتر محمد رضا حبیبی مهر^۲

چکیده:

رقابت عناوین مختلفی دارد ولی رقابت از نوع منصفانه در بازار تجاری، منافع کل جامعه را تهیه و تامین می کند، ولی در برخی از موارد رقیبان با استفاده از روش های غیر قانونی و ناسالم به منافع تجاری رقیب خود صدمه جبران ناپذیری وارد می کنند. در چنین حالتی آن نوع از رقابتی که در آن رقیبان تجاری از وسایل بصورت غیر منصفانه استفاده می کنند، و رقابت عنوان غیر منصفانه به خود می گیرد. متأسفانه تعریفی دقیق و مشخصی از معنای رقابت غیر منصفانه بیان نشده است، ولی در کنار رقابت غیر منصفانه که در حقوق خصوصی بحث می شود، ولی شیوه معین در حقوق عمومی و حقوق اقتصادی دقیقاً وجود ندارد، که از آن برای حقوق رقابت عنوان می کنند. در حقوق مواردی مانند قیمت گذاری تهاجمی و تبعیض آمیز، انحصار، تشابه اسم و علائم تجاری، و نیز مواردی در حوزه حقوق مالکیت صنعتی را می توان از موانع رقابت سالم و به عبارتی از مصادیق رقابت غیر منصفانه یاد کرد. در فقه امامیه با منابع غنی خود به منع رقابت غیر منصفانه می پردازد که از آن جمله علاوه بر آیات و روایات بسیار، می توان به مواردی چون احتکار، تلقی رکیان اشاره کرد. با توجه به مبانی یاد شده این امر مسلم است که قانون از رقابت سالم و منصفانه دفاع نموده و در پی اصلاح روابط رقابتی بین اشخاص است که با فرض این مهم، می توان اقتصادی عدالت محور را شاهد بود. در این پژوهش برای روشن شدن ماهیت رقابت غیر منصفانه، مفهوم و مصادیق مختلف رقابت غیر منصفانه مورد بررسی قرار گرفته و برای شناخت بهتر حقوق رقابت غیر منصفانه به مقایسه آن با برخی نهادهای مرتبط در کنوانسیون پاریس و سایر کنوانسیون ها پرداخته شده است.

کلیدواژه: حقوق رقابت، رقابت منصفانه، رقابت غیر منصفانه، انصاف.

hamid.samadifard1988@gmail.com

m.habibimehr@gmail.com

^۱ نویسنده و مسئول - کارشناس ارشد حقوق خصوصی دانشگاه علوم تحقیقات فارس

^۲ استاد دانشگاه آزاد اسلامی شیراز